

Baunehøj Efterskole

Væksthuset

**Nr. 52
15. juni
2011**

Væksthuset nr. 52.

Indholdsfortegnelse:

- 2... Indholdsfortegnelse
- 3... Uffe's klumme
- 5... Repræsentantskabet
- 7... Skolekreds og Vennekræs
- 8... Morgensang
- 9... Forældredag kommende elever.
- 10... Baunehøj on tour.
- 11.. Sommermøde den 5. juni
- 13.. Uffes afskedsreception
- 15.. Skolens ansigter. Karen.
- 17.. Tema Baunehøj og fremtiden.
- 21.. Opslagstavlen

Kontakt os:

Redaktion:

Nina Bjørner

riis_bjoerner@mail.dk

Næste nummer af Væksthuset udkommer den 15. oktober 2011.

Stof til dette nummer evt. vedlagt billeder i jpg, bmp eller tiff format skal være redaktionen i hænde senest den 1. oktober 2011.

Fra redaktionen

Vi modtager gerne ros og ris og især indlæg til bladet!! Men max 2100 tegn!

Væksthuset udsendes til skolekredsens medlemmer og til Vennekræsens bestyrelse.

Redaktionen

Baunehøj Efterskole

Runegårds Allé 30

3630 Jægerspris

Tlf: 47 53 00 23

be@baunehoej.dk

www.baunehoej.dk

Vennekræsen

Formand: Rune Højlund

Mosekæret 9

2880 Bagsværd

Tlf.: 50 55 30 10

Rune.hojlund@gmail.com

Skolebestyrelsen:

Formand: Poul Asserhøj

Stenløkken 65

3460 Birkerød

Tlf: 45 81 05 02

asserhoj@mail.dk

Skolekredsen:

Formand:

Lars Bergstrand-Poulsen

Kløvereng 15

2950 Vedbæk

Tlf: 45 66 10 43

bergstrand@os.dk

Uffes klumme

En forstander takker af

Vi lever i en underlig tid, hvor alt skal være personligt, individuelt og "mit" projekt. Vi skal hver især have vor helt personlige, individuelle tro, køkken, tøjsmag, briller, boligindretning, ferie osv. Kigger man nøjere efter og sætter alle de helt personlige, individuelle køkkener osv. op ved siden af hinanden, vil man hurtigt opdage, at de alle ligner hinanden til forveksling. Det er et paradoks, at samtidig med at alt skal være personligt, individuelt og mit private, så skal alt og alle være ens, normaliseret og konformt.

Uffe, Esben, Astrid og Gitte august 1991

Jeg tror aldrig, at vi har levet i en tid, hvor diagnoserne er faldet tidligere og hurtigere, hvis et lille menneskebarn skulle udvise afvigende adfærd i en eller anden børneinstitution. Det er et paradoks, at vi under en borgerlig, liberal regering oplever et regime, der på f.eks. skole- og institutionsområdet tåler sammenligning med fordums socialistiske ensretning.

Jeg har aldrig opfattet Baunehøj som "mit" projekt. Det falder mig ikke naturligt at tænke sådan, fordi jeg blev født på en efterskole og siden arbejdede som lærer på andre efterskoler før Baunehøj. Som barn, voksen og nu som en del af ældrebyrden har jeg erfaret, at efterskolen (ligesom friskolen og højskolen) er part i en meget stor, ambitiøs og kollektiv drøm.

I drømmen indgår der en forestilling om, at livet *ikke* er en privatsag, at alle aktiviteter (de være sig boglige, praktiske eller sociale) *ikke* er et mål i sig selv. Der er noget, der er større og vigtigere for den enkelte og for fællesskabet. For en ung i overgangsalder er et efterskoleophold en enestående mulighed for at lære dette "noget" nærmere at kende.

Der sker de mest mirakuløse ting, når drømmen begynder at få fat i enhver af os: så løfter en hætteklædt ryger sit ansigt mellem træerne ved rygerøret og lyser "godmorgen" midt i novembermorgenens mørke, så stikker man hinanden et smil og et "hej" her og der og alle vegne, så hører man "tror du det går an?", "ku' vi ikke?", så kommer ideerne, initiativerne, kræfterne, overskuddet, lysten, glæden, kærligheden. Og det bliver man klog af!

Så åbner verden sig, så kan man glæde sig over de andres forskellighed og mangfoldighed, så møder man det ukendte og de fremmede, for at lære noget, som man ikke kan

sige sig selv, så erfarer man, at friheden og livet er imellem os som en *mulighed*, så er livet alvor. Så forveksler man ikke længere frihed med fritid, så kaster man sig ud i dagen, så ved man godt, hvad Grundtvig mener med ordene: "Ja kæden af kærminder, man sagtens prise tør, jo stærkere den binder, des friere den gør!"

Jeg er uendelig taknemmelig for at have været med til at udleve denne drøm, der dybest set er et folkeligt værn mod en stadig mere omsiggribende og tyrannisk statsmagt og tidsånd.

Fra 1. august 2011 er adressen: Hasselvej 14, Raageleje, 3210 Vejby

Uffe Raahede

Repræsentantskabet

23. repræsentantskabsmøde den 27. april 2011

Bestyrelsesformand Povl Asserhøj supplerede den skriftlige formandsberetning med at udtrykke en stor tak til alle for den store indsats.

Ikke mindst en stor tak til medarbejderne som har holdt fokus på skolens elever. For selv om det på mange måder været et helt normalt år, har det unægtelig også været et aldeles unormalt år for Baunehøj. Det forstående forstanderskifte, har fyldt meget og helt naturligt givet grundlag for usikkerhed. Bestyrelsen har været meget opmærksom på dette, og haft en tæt kontakt til skolens medarbejdere. Nu hvor den nye forstander er fundet, er vi på vej tilbage til en vis trykthed, om end forventningsfuld og spændt.

Povl kom endvidere ind på det skelsættende, at skolen fra august øger elevtallet til 100.

Skolen er blevet ombygget, renoveret og forberedelserne til at favne 100 elever på alle måder er på plads. Baunehøj vil fortsat være en lille efterskole i landskabet, ganske enkelt fordi der udvides alle steder.

Povl glædede sig over, at skolens økonomi i allerhøjeste grad også er tunet. Et driftsresultat med et overskud på 1,1 mio. kroner i 2010 er særdeles tilfredsstillende, men samtidig også det niveau som vi fortsat må stile efter, for at have en økonomi som giver muligheder for fortsat udvikling og løbende investeringer.

Uffes startede med at omtale sin skriftlige beretning, som er en fortælling om skolens udvikling i løbet af de 20 år Uffe og Gitte har været forstanderpar på skolen. Denne var sjov for alle der har været med i kortere eller længere tid, men først og fremmest var den en overlevering til Ulrik som ny forstander.

Uffe sluttede med den vurdering, at kende-
tegnende for Baunehøj har været, at skolens
trives rigtig godt derude hvor vinden blæser
og suser. Ikke kryber i læ og skjul, men tør
gå nye veje og har troen på dette. Der hvor
der ikke er noget at være bange for, men
hvor man kan være helt nærværende. Og når
man tør være der, skabes der læ, udvikling og
trivsel bagved.

Herefter godkendte repræsentantskabet regn-
skabet for 2010 og budgettet for 2011

Palle Holm Jensen og Helle Staberg var på
valg, ligesom suppleanten Bent Raben var

det. En telefonisk rundspørge til hele repræ-
sentantskabet, foretaget inden mødet, samt
en fornyet forespørgsel på mødet førte til at
Helle Staberg genopstillede samt at Bent Ra-
ben stillede op som bestyrelsesmedlem.

Repræsentantskabet valgte Helle og Bent,
mens Mette Jehrbo blev valgt som suppleant
for 1 år.

Povl Asserhøj takkede herefter Palle Holm
Jensen for hans mangeårige og engagerede

Nyt fra Skolekredsen

Skolekredsens bestyrelse overrakte på skolekredsens vegne Uffe en symbolsk flagstang sammen med et gavekort på en ægte med opsætning efter Uffes ønske og takkede for samarbejdet gennem årene. Det siges, at Uffe fik flaget for mange år siden.

Skolekredsens formand Lars Bergstrand-Poulsen byder velkommen til forstander Ulrik Goos Iversen. Vi glæder os til samarbejdet.

Nyt fra Vennekræsen

Vennekræsen havde generalforsamling i april måned, hvor Rune blev valgt til formand.

Morgensang

Morgensang ved Nina Friis Kildegaard

Jeg vil gerne snakke om de små ting i livet der gør mig glad. Vejret er helt klart én af de ting der påvirker mig meget. Hvis solen skinner og himlen er blå, bliver jeg simpelthen i så godt humør.

En anden ting der kan gøre mig rigtig glad er når andre mennesker smiler og er glade. Når folk siger godmorgen eller hej til mig når man går forbi, så føler jeg i hvert fald et lille gnist af glæde. Derfor syntes jeg også at man ligeså godt kan sige hej når man går forbi hinanden, i stedet for bare at kigge ned i jorden og være ligeglad. Ét smil kan hurtigt forvandles til et hundrede smil.

Jeg bliver også rigtig glad af interne jokes. For det første fordi det selvfølgelig er sjovt at se folk der ikke lige er med på den's ansigtsudtryk, når man fyrer et eller andet meget mærkeligt af. Men også fordi at en intern joke er noget man deler med andre, og noget man er flere om at grine af. Apropos grin, så er folk med smittende latter også en ting der

kan få smilet frem på mine læber. Der er rigtig mange her på skolen med smittende latter, f.eks. Morten hvis man lige hurtigt skal nævne én. Selv når man er lidt trist, kan man ikke lade være med selv at grine, hvis man hører en med smittende latter flække af grin. Det letter på humøret når man har latter i ørene, men det letter også hvis man hører en god sang. Musik er nemlig også noget der påvirker mig en del. En glad sang kan gøre selv den bedste dag bedre, og hvis jeg har en dårlig dag, så hjælper det tit at sætte mig ned med min ipod, og så bare høre en masse gode og glade sange. Jeg bliver selvfølgelig også glad af selv at grine, ikke kun af at høre andre gøre det, og noget der næsten altid kan få mig til at grine, det er når jeg er sammen med lille Sofie og Daniel-san. De behøver ikke engang vide jeg er der, de er bare sjove at se og høre på! Hvis man endnu ikke har overværet en 'dyb' samtale mellem Sofie og Daniel, så er det noget man bare SKAL nå inden det er for sent! De er to herlige mennesker der sammen bliver endnu herligere. I like!

Forældredag kommende elever

Sket på Banehøj

Elevindlæg Banehøj on tour

I påskeferien 2011 var vi på Banehøj on tour. Vi besøgte 4 forskellige efterskoler, Hovedbanegården, Avnstrup Asylcenter og Studenterhuset i København. Selvom vi var de samme steder, havde vi hver vores tidspunkt, hvor vi syntes, at det var helt fantastisk. Her er vores højdepunkter på turen:

Amanda: Mit højdepunkt var allerede før vi tog af sted, nemlig da vi alle sammen sad til korprøve i Udsigten, og man kunne mærke den stemning, der altid kommer, når vi ved, at vi skal noget specielt. Det følte som om, at alle var klar på denne her tur, og det var noget der skulle blive godt og gøres til en god oplevelse. Da følte jeg virkelig det sammenhold, som Uffe snakker om konstant, og allerede der fik jeg en klump i halsen, der bare indikerede, at det her - det blev godt.

Ditte: Efter min mening, var det bedste sted på turen, da vi var ude og synge på Avnstrup asylcenter. Beboerne på centeret gjorde et utroligt stort indtryk på mig, og jeg følte virkelig, at vi havde gjort noget godt for dem. De virkede meget begejstrede, da de kom hen til os efter koncerten og ville snakke med os. Problemet var bare, at de hverken kunne engelsk, dansk eller tysk. Der blev jeg meget følelsesladet, for jeg synes, at alle brude have de samme privilegier som os. Derudover ville jeg rigtig gerne snakke med dem, og

forbedre deres dag endnu mere, for det er nok ikke særlig tit, at de får besøg af en hel efterskole som os.

Laura: Mit højdepunkt var afslutningen i Studenterhuset. Vi var kommet flere timer før vi skulle optræde, og havde vandret trætte rundt på strøget. Da tiden kom til, at vi skulle optræde, var studenterhuset fyldt til renden med mennesker. Forældre sad med stolthed i blikket, mens gamle elever sad med forventningsfulde øjne på de nye elever, som skulle til at stå i det sted, de stod sidste år. Kristian Damgård satte hele showet i gang med skolens valgfagsmusikhold. Derefter var det hans egne linjefagselevs tur til at gøre musiklæreren stolt med interne bands, men også som musikhold som helhed. Endelig efter en del ekstranumre skulle hele den trætte elevflok slutte deres tre dages lange tur af med et brag af en korkoncert. På trods af smertende fødder, trætte øjne og ømme hoveder fyrede eleverne den af, og gav hinanden og publikum gåsehud. Denne oplevelse vil jeg aldrig glemme.

Amanda, Ditte og Laura

Sket på Banehøj

Sommermøde den 5. juni

Søndag d. 5. juni var der sommermøde på Banehøj. I et fantastisk sommervejr mødtes gamle elever, nuværende elever og deres forældre samt mange af dem, der udgør grundstammen for den frivillighed, der er med til at gøre Banehøj til det det er.

Dagen startede med at 5, 10 og 15 års jubilare med en kraftfuld morgensang demonstrerede, at de har lært hvad fællessang betyder for fællesskab. Herefter viste nuværende elever jubilarene rundt på skolen, hvor mange ting er forbedret og meget er blevet bygget de senere år. Derefter blev der udvekslet minder og berettet om de forgangne år under en brunch.

Her er et uddrag af, hvad de syv 15 års jubilare er eller har været beskæftiget med :

- Kostumedesigner
- Pædagog
- Pædagogstuderende
- Falkonér (rovfugle)
- Frisør
- Konservator
- Komponist
- Grafisk tekniker
- Sygeplejerskestuderende

Klokken 13 mødtes alle til grundlovsmøde på plænen ved spisehuset, hvor grillerne var

tændt – med effektiv hjælp fra en ukrudtsbrænder!!

Efter underholdning af Banehøjs musikalske elever, var der grundlovstale, der i år blev holdt af en af de nuværende elever, Mads. Med udgangspunkt i en episode hvor Uffe havde skåret igennem og enerådigt truffet en beslutning, talte Mads om betydningen af at lære medborgerskab og deltage aktivt i den demokratiske proces. Mads havde en pointe i beskrivelsen af elevdemokratiet på Banehøj: Hvert år blev de samme emner taget op til diskussion og afstemning, og hvert år blev resultatet af afstemningen den samme. Lærerggruppen kunne lige så godt bestemme, for udfaldet er forudsigeligt. Alligevel tages emner som mobiltelefonbrug, computer etc. op år efter år til fælles diskussion og beslutning.

Herefter var der fællesdans og andre aktiviteter.

Sket på Baunehøj

18. juni holdt Uffe afskedsreception

Sket på Baunehøj

Skolens ansigter

Kender du Karen?

Karen blev ansat 1. september 1980 og er dermed den, der har været længst på Baunehøj. Hun fortæller om sig selv:

Jeg er vokset op i en rigtig "Korsbæk" by. Min far var smed og mor hjalp til i forretningen. Efter endt realeksamen kom jeg på Ålborg Katedralskole, men droppede ud af 2. g. Efter diverse jobs i Brugsen og stormagasinet Salling i Ålborg, fandt jeg ud af, at nu skulle jeg videre og have en uddannelse. Men da jeg endnu ikke var helt sikker på, hvad jeg ville uddanne mig til, blev jeg i første omgang elev på Skals Håndarbejdsskole og dernæst Rønshoved Højskole. Det var en helt fantastisk tid, tænk at være sammen med så mange andre unge som gerne ville lære noget, ikke p. g. a. en eksamen, men fordi det var spændende.

Tilbage i Himmerland igen søgte jeg ind på Aalborghus Gymnasium og tog en HF eksamen, derefter blev jeg elev på det nu nedlagte Ranum Statsseminarium. Ranum var dengang det man kaldte en seminarieby. D. v. s. byen levede af seminarieeleverne, og alle kendte alle. Det var en tid, der på mange måder kunne sammenlignes med tiden på højskolen. I denne periode arbejdede jeg alle ferier og weekends som ufaglært sygehjælper på et hospital. Hvilket også betød, at jeg en overgang overvejede at springe fra seminariet og uddanne mig til sygeplejerske.

Som nyudlært blev jeg ansat på en lille landsbyskole 1-7 klasse. Hvor jeg underviste i 2. og 7. klasse. Senere kom jeg på et skolehjem som lærer. Jeg havde på seminariet valgt speciale C, hvilket betød at jeg kunne undervise i specialklasser. Jeg må ærligt indrømme, at jeg mange gange græd indvendigt, når mine unger fortalte om deres liv hjemme.

En dag så jeg i Folkeskolen, at man søgte en lærer på Baunehøj Efterskole ved Jægerspris. København! Tænkte jeg. Here I come! Men først Stog til Ballerup så regionaltog til Frederikssund dernæst bus og endelig 1,5 km. på gåben, i regnvejlr! Men da jeg kom til Landeriet begyndte solen at skinne, og da jeg bankede på døren til kontoret og den daværende sekretær Yvonne Fals råbte "éentre", var jeg solgt. Siden er tiden gået med lynets hast. Vores elever synes, at de-

res år heroppe går hurtigt, men mine 30 er gået ligeså hurtigt.

På Baunehøj Efterskole har jeg været så heldig at få lov til at være med i faget Medborgerskab fra første færd. Det har været spændende at være med til at udvikle og et privilegium at få lov til at deltage i de mange diskussioner med eleverne og få lov til at høre, hvad de tænker og tror på. Desuden underviser jeg i læsetræning og matematik, som især står mit hjerte nær. De sidste par år har jeg også fungeret som skolevejleder, det er et utroligt spændende område at beskæftige sig med. Også et område som indenfor de sidste par år har forandret sig rigtig meget, med en del nye arbejdsopgave og en masse nye love og bekendtgørelser at forholde sig til.

En del af min fritid bruger jeg på min familie. Jeg er så heldig at få lov til at være Moster Karen for min søsters tre børnebørn, og det er noget af det bedste. Ellers går turen til mit lille hus i Skørping, som jeg er ved at få renoveret. Jeg holder også meget af at læse

Skolens ansigter

krimier og historiske bøger og se kunstudstillinger. Ligesom jeg helst skal have gang i tre strikketøjer ad gangen.

På spørgsmålet om hvad I er rigtig gode til på Baunehøj svarer Karen:

Jeg håber på, at vi er gode til at få eleverne til at tro på sig selv og deres egne evner. At vi får dem til at tro på, at det nytter at gøre en forskel, og at de gør en forskel, ikke blot i vores egen lille andedam. Jeg håber på, at vi får eleverne til at forstå vigtigheden i at tage ansvar, og at vi er hinandens nødvendighed. Det

er nogle af de ting, som jeg håber, vi er gode til, og som vi hele tiden skal arbejde på for at gøre bedre.

Om Karens fremtid:

Fremtiden? Om 5-10 år sidder jeg i mit lille hus i Skørping og strikker strømper. I er alle meget velkomne, hvis jeres vej skulle falde forbi.

Tema: Baunehøj og fremtiden

Skolens nye forstander Ulrik Goos Iversen: Så af sted – mod det uendelige univers Grundlovstale

Baunehøj efterskole er på én gang et gammelt væsen formet gennem et uendeligt antal lysår og samtidig så ny og fin som et nyfødt barn, og derfor både lige så fuld af uendelige muligheder, som den rummer en stor og uvurderlig visdom. Hvert skoleår er på sin vis et helt eget univers, som vi måske kender reglerne og rammerne for (og prisen), men hvis indhold er os fuldstændigt ubekendt. Det kan da godt være, at vi kommer til at ride på heste, og sidde på en skolebænk noget af tiden. Og vi har også fået at vide at vi skal deltage i fællesarbejde som madlavning og rengøring. Men betydningen af alt det, oplevelsen af hvordan det egentlig er, at gøre de ting sammen og med netop de mennesker, som er skolens befolkning netop dette år: Det er et univers som ikke på forhånd kan beskrives men må opleves – gennemlevs – udlevs.

En begivenhed er skelsættende, når den forandrer vores univers, mit helt eget univers eller vores fælles univers på en måde, at vi kan sige at der var et "før" og et "efter". Og at virkeligheden "før" næsten ikke kan sammenlignes med virkeligheden "efter". I den enkeltes univers er skelsættende begivenheder ofte positive. I det fælles univers er det ofte en krig eller en naturkatastrofe. Bare tænk på de store europæiske krige, første og anden verdenskrig.

Eller tænk på jordskælvet og tsunamien i Portugal i 1755: I løbet af få dage udradere de dette jordskælv og den efterfølgende tsunami en af de rigeste og mest magtfulde byer i verden, den portugisiske hovedstad Lisabon – byen der blandt andet havde været udgangspunktet for Christopher Columbus' rejser til Amerika. Jordskælvet slog 100.000 mennesker ihjel – og det var mange mennesker dengang, som man siger, hvor der kun levede ½ milliard mennesker på jorden i modsætning til de mere end 7 milliarder vi er i dag. Men udover at en sådan katastrofe selvfølgelig er skelsættende i sig selv for alle i samtiden, satte den efter mange historikeres mening gang i en helt ny tænkning i Europa og i de europæiske kolonier. Meget kort fortalt betød katastrofen et opgør med fore-

stillingen om, at Gud styrer historien; at Gud på en eller anden måde har blåstemplet verden og at alt i den er godt set fra Guds synspunkt. For sådan en ufattelig katastrofe kunne umuligt være Guds vilje. Jordskælvet blev dermed skelsættende ved, at folk holdt op med at tro på, at verdens orden er Guds orden. Ja at denne orden måske lige frem var uretfærdig og burde omstyrtes. Der er historikere der vil hævde, at hvis det ikke var for denne skelsættende naturkatastrofe i Portugal i 1755, så havde Europa i dag endnu været regeret af konger og fyrster og hestevognen havde stadig været vores foretrukne transportmiddel over længere afstande. Prøv at forestil dig at leve i 2011, men med en teknologi og en politisk styreform som i 1755 – og sammenlign så med den virkelighed vi lever i dag. Det skulle give en ide om, hvad en skelsættende begivenhed er.

Tjernobyl er en anden katastrofe, dog ikke en naturkatastrofe – med mindre man altså kan

betragte mennesket som en naturkatastrofe i sig selv. For 25. i 1986, år siden nedsmeltede en af reaktorerne på det sovjetiske atomkraftværk, Tjernobyl og indvarslede sammenbruddet af en gennemarbejdet og sammentømret virkelighed, som var bygget på løgn, nemlig den såkaldt kommunistiske virkelighed. At den også burde have afsløret en anden løgn, nemlig den at atomenergi er en

Tema: Baunehøj og fremtiden

fornuftig måde at producere el og varme på, er en anden historie: I den kapitalistiske virkelighed – eller den fri verden, som vi kalder den, hvor vi bor, og som Japan i øvrigt er en del af, rystede vi på hovedet og mente, at den slags kun kunne ske for russerne, fordi de var kommunister og hvis deres atomkraftværker havde været private virksomheder, så ville det aldrig have været sket. Der gik 3 år fra Tjernobyl til kommunismens sammenbrud.

Det er på alle måder en gyser, om der også vil gå 3 år fra atomragnarokket i Fukushima til kapitalismens – den frie verdens sammenbrud. Altså i hvilken forstand jordskælvet og tsunamien i Japan vil være skelsættende som det i Portugal i 1755 og ulykken på Tjernobyl i 1986. Måske kommer fremtidens historikere til at starte og slutte kapitler i bøgerne om verdens historie med 2011, fordi Japan et af den vestlige kapitalismes mest succesfulde økonomier i 2011 blev ramt af jordskælv og tsunamier, som ikke alene slog 10.000 mennesker ihjel og gjorde 10 gange så mange hjemløse, men også smadrede sikkerheden omkring nogle af verdens største og sikreste atomkraftværker. Måske vil nogen i fremtiden skrive, "at den kapitalistiske verdensorden blev ramt på et af sine ømmeste punkter: Dens forestilling om jordens ubegrænsede evne til både at levere energi til og som økologisk system at kunne tåle den konstante vækst i forbrug og velstand som kende-

tegner tiden fra 1755 til 2011".

Jeg ved ikke om disse begivenheder bliver skelsættende – om de betyder at vi faktisk vil ændre vores virkelighed, eller om vi bare zapper over til x-factor og Paradise Hotel i den forestilling, at der er noget skelsættende ved at unge mennesker fra den øvre middelklasse synger gamle Beatlessange, eller at unge mennesker fra arbejderklassen i håb om at vinde penge og berømmelse er villige til på tv at udstille deres dyriske drifter, som de i øvrigt deler med os andre. Ligesom at Preben Elkærs brændte straffespark mod Spanien i kvartfinalen ved VM i fodbold i Mexico i 1986 for mange danskere står som en mere skelsættende katastrofe end den på Tjernobyl 2 måneder før.

For det enkelte menneske er det ofte en stor kærlighed, en uddannelse eller et andet menneskes mellemkomst på den ene eller anden måde, der kan opleves som skelsættende. Nogle oplever en åbenbaring af noget guddommeligt, eller noget andet der sætter en bestemt retning for deres liv.

Hvad er det for positive oplevelser der gør at man ændrer sig for evigt? Det kan være oplevelsen af et forpligtende fællesskab uden for det forpligtende fællesskab som familien er, og hinsides de uforpligtende fællesskaber som tager så meget af vores tid og som facebook bare er et blandt mange eksempler på.

Tema: Baunehøj og fremtiden

Den mærkværdige oplevelse af frihed, det giver at handle for et fællesskab, frem for den dybest set ensomme handling at handle ind til sit klædeskab. Den selvstændige handlekraft man kan finde i sig selv, når man har tillid til dem, man omgiver sig med. Og den selvtillid det giver, når man har lært, at man kan fungere rigtig godt sammen med andre – også selvom det ikke lige var dem man ville have valgt, hvis man selv havde bestemt. Og opdagelsen af sider af sig selv, som man måske nok anede at man havde, men som kræver modige og kærlige venner at fremelske. Alle disse erkendelser rækker langt ud over et enkelt skoleår og de rækker ud over den

Tema: Baunehøj og fremtiden

enkeltes individuelle og isolerede univers. De er bud på, hvorfor det har været skelsættende at gå på Baunehøj Efterskole, de er oplevelser som har forandret måden, de elever opfattede virkeligheden på.

Jeg ved at et skoleår kan være skelsættende og at Baunehøj Efterskole har været det for rigtig mange unge mennesker gennem mange år. Det er de elever, der kommer hertil med viljen til at sætte deres egen virkelighed i spil og på spil. For det er kun hvis de sætter noget vigtigt på spil, at det er muligt for lærerne i samspil med skolens særlige omgivelser at sætte rammerne for og aktivt påvirke

deres udvikling på en måde, at de altid vil se tilbage og opleve, at der er en afgørende forskel på tiden før Baunehøj Efterskole og tiden efter. Jeg tror på, at oplevelser netop i ungdomsårene af positiv selvudfoldelse i et trykt og tillidsfuldt fællesskab åbner det enkelte menneske for en uendelig frihed.

Alle ansatte på Baunehøj har deres egen profil og deres eget citat eller motto. Mit har jeg stjålet fra Toy Storys lille plastikhelt, Buzz Lightyear: "Så af sted – mod det uendelige univers".

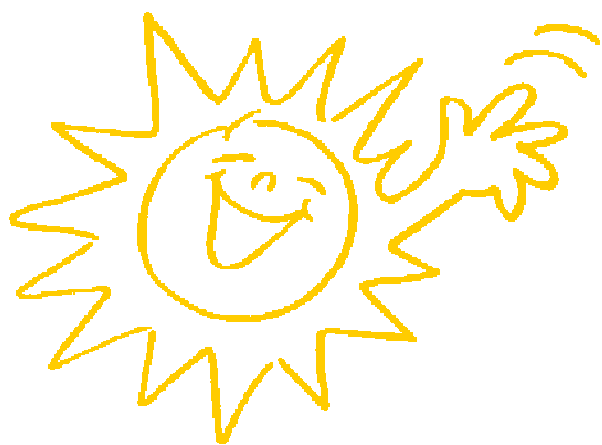

Opslagstavlen

Husk

Efterskoleuge for unge fra 3. juli—9. juli
For tilmelding og oplysninger se skolens hjemmeside
www.baunehoej.dk

**Redaktionen
ønsker
alle en god
og solrig sommer**